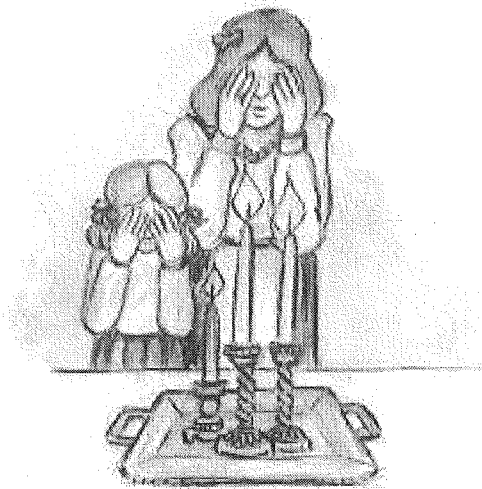

MORE THAN JUST THE START OF SHABBOS: CANDLE LIGHTING

Rabbi Efrem Goldberg
Boca Raton Synagogue
Women's Class
Simchas Torah 5773/2012

1. Bereishis Chapter 1

face of the waters — ³ God said, "Let there be light," and there was light. ⁴ God saw that the light was good, and God separated between the light and the darkness.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי-אֹר וַיְהִי-אֹר:
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:

2. Midrash Rabbah
Bereishis

צְרִיף לְעָרֵב אֲבִין בַּר חֲסֵדָאֵי אָמַר צְרִיף לְשִׁלְשָׁל רַבִּי
יְרֵמְיָהּ וְר' זְעִירָא הוּוֹן מֵהַלְכִין כְּתָדָא וְאַסְתַּלְקַת גְּלַתְהָ דְרַ'
יְרֵמְיָהּ וְשִׁלְשָׁלָה רַבִּי זְעִירָא הָדָא אָמְרָה צְרִיף לְשִׁלְשָׁל רַ'
אֶלְעָזָר אוֹמַר בְּרָכוּ בְּנֵי וְבִי הִיָּה הַמַּעֲשֶׂה פַעַם אַחַת
הַדְּלַקְתִּי אֶת הַנֵּר בְּלִילֵי שַׁבַּת וּבְאֵתִי וּמַצָּאתִי אוֹתוֹ כְּמוֹצָאֵי
שַׁבַּת דְּלוֹק וְלֹא חָסַר כְּלוּם בְּרָכוּ בְּאוֹר פְּנֵיו שֶׁל אָדָם
קִדְּשׁוּ בְּאוֹר פְּנֵיו שֶׁל אָדָם לֹא דוּמָה אוֹר פְּנֵיו שֶׁל אָדָם כָּל
יְמֹת הַשַּׁבַּת כְּמוֹ שֶׁהוּא דוּמָה בַּשַּׁבַּת בְּרָכוּ בְּמַאוֹרוֹת רַ'

"Hashem blessed the seventh day." (Bereishis 2:3) Rabbi
Eliezer says: Hashem blessed the Shabbos with lights.

3. Rashi
Bereishis 24:67

67. וַיְבִאָהּ הָאֱהָלָה – INTO THE TENT, SARAH HIS MOTHER. – “And he brought her into the tent,” וַיְהִי וְהִיא שָׂרָה אִמּוֹ – and behold, she was “Sarah, his mother”;¹ כְּלוֹמַר – that is to say, וַנַּעֲשֵׂיתָ דוּגְמַת שָׂרָה אִמּוֹ – then she became the image of Sarah, his mother. שָׂרָה זְמַן שֶׁשָׂרָה קִיָּמַת – For all the time that Sarah was alive, הָיָה נֵר דְּלוֹק – a lamp would be alight continuously מֵעֶרֶב שַׁבַּת לְעֶרֶב שַׁבַּת – from Sabbath eve to Sabbath eve, וּבִרְכָה מִצִּוְיָהּ בְּעִיסָה – and a blessing would be found in the dough, i.e., it would increase miraculously, וְעָנָן קָשׁוּר עַל הָאֱהָלָה – and a cloud would be stationed over the tent. וּמִשְׁמַתָּהּ – But once she died, פָּסְקוּ – they stopped. וַיָּבֹאוּ רֵבֶכָה וְרָבֵקָה חֲזָרוּ – And when Rebecca came they returned. {בְּרֵאשִׁית רַבָּה¹ – This is to be found in *Bereishis Rabbah*.}

4. Gemara Shabbos 32a

עַל עֵסְקִי – I have called you *the first*,^[1] וְרֵאשִׁית קְרִאתִי אֶתְכֶם – thus, I have cautioned you concerning matters of *the first*^[2] [i.e. the *challah* tithe]. וְשָׂמָה שְׁנַתִּי בְּכֶם – The soul that I have placed within you is called a *candle*,^[3] עַל עֵסְקִי נֵר הַזְּהָרְתִּי אֶתְכֶם – thus, I have cautioned you concerning matters of candles [i.e. kindling the Sabbath lights]. אִם אַתֶּם מְקַיְימִים אוֹתָם מוֹטֵב – If you fulfill these responsibilities, all is well; וְאִם לֹא – but if you do not, הָרִיגִי – I will take back your souls.^[4]

5. Maharal – R. Yehudah Loew (1520-1609)
Nesiv Ha'Torah (16)

If you safeguard My candle, I will safeguard your candle.
(Tanchuma, Parashas Kedoshim)

There are two qualities in a candle that make it similar to the soul: 1) The flame is dependent on the physical existence of the candle, and 2) the candle gives light which is in essence immaterial. Similarly, the soul lives in, and is dependent on, the physical existence of the body, and the soul itself comes from the spiritual world and is in essence immaterial.

The mitzvos are also similar to a candle in that mitzvos are done through physical action, and are therefore affiliated with the body, yet they produce a spiritual result, and are therefore in essence nonphysical.

Yet there is one important difference between the soul and the mitzvos: The mitzvos belong to God, but are given to man to fulfill, while the soul is man's, but has the capacity to relate to and connect with God.

We see that, like the candle, the soul and the mitzvos each have an affiliation with the spiritual and the physical. Therefore, God says, "If you safeguard My candle, I will safeguard your candle" — if you accept the mitzvos and connect to them, I will accept your soul, and it will connect to Me.

6. Gemara Shabbos 23b

The Gemara relates that the scrupulous observance of certain mitzvos results in special rewards:

הַרְגִיל בְּגָר הַנּוֹיִן לִיהַב בְּנִים תְּלָמִידֵי – **Rav Huna said:** **אָמַר רַב הוּנָא – אֶמֶר רַב הוּנָא** **– One who is habitual in kindling the Sabbath and Chanukah light will have sons who are Torah scholars.**^[16]
הַנְּהִיר **– One who is careful in observing the mitzvah of mezuzah**^[17] **will merit a beautiful residence.**^[18]
הַנְּהִיר בְּצִיצִית זוֹכֵה לְטִלְיַת נָאֵה – **One who is careful in observing the mitzvah of tzitzis**^[19] **will merit a beautiful garment.**
הַנְּהִיר בְּקִידוּשׁ הַיּוֹם זוֹכֵה וּמְמַלֵּא גְרָבֵי יַיִן – **One who is careful in performing the sanctification of the Sabbath day**^[20] **will merit [to] fill many kegs of wine.**^[21]

The Gemara illustrates how the reward for kindling was bestowed:

אָמַר רַב הוּנָא – רַב הוּנָא הָנִיחַ רְגִיל דְּהָנָה חֲלִיף וְתָנִי אַפְתָּחָא **– רַבִּי אַבִּין נְגָרָא – of Rav Huna saw that [R' Avin] was wont to kindle many lights,** **הָנִיחַ דְּהָנָה רְגִיל בְּשַׁרְגֵי טוּבָא** **– [Rav Huna] saw that [R' Avin] was wont to kindle many lights,** **אָמַר תְּרֵי** **– He said:** **“Two great men**^[22] **will come out from here.”** **נְפָקוּ מִיַּמֵּינֵיהּ רַב אִידִי בַר אַבִּין וְרַב חִיָּא בַר אַבִּין** **– And, in fact, the Torah scholars Rav Idi bar Avin and**

Rav Chiya bar Avin came out from the house of [R' Avin and his wife].

ובמדרש אחר מדמה זה לגר אמרו שם (תנחומא קדושים) אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא שמרני כאישון בת עין אמר לו הקדוש ברוך הוא שמור מצותי וחיה אמר ר' חייא משל למה הדבר דומה לשנים וכו' כך אמר הקדוש ברוך הוא אם אתם שומרים את התורה אשמור אתכם אמר ר' אלעזר אמר הקדוש ברוך הוא נרי בידך ונרך בידי נרי בידך כי נר מצוה ותורה אור ונרך בידי נר ה' נשמת אדם אם אתה משמר את נרי אני משמר את נרך עד כאן. ופירוש זה, כי הנה יש לו שתי בחינות, הבחינה האחת שהנה נתלה בגוף הפתילה, והבחינה השנית שיש בו אור אשר כל אור הוא בלתי גשמי. וכן הנשמה גם כן יש לה שתי בחינות, כי היא נתלה ועומדת בגוף האדם ומצד הזה יש לנשמה יחוס אל הגוף, ויש לה בחינה גם כן אל הנבדל כאשר אין הנשמה גשמית, ולכך הנשמה היא כמו נר. וכן המצות הם כמו נר, כי מצד שהמצוה נעשית על ידי פעל אדם גשמי יש אל המצות שייכות אל הגוף הגשמי ומצד שהמצוה היא אלהית יש לה שייכות אל הנבדל. רק הפרש יש בין שניהם, כי המצות הם אלהיות והם שייכים אל השם יתברך רק שהם ברשות האדם שהוא מקבל אותם, והפך זה הנשמה היא לאדם רק כי יש לנשמה דביקות בו יתברך. הנה הנשמה של אדם והמצוות שניהם יש לכל אחד צד בחינה שהיא שייכת למעלה וצד בחינה שהיא שייכת למטה, והם כמו הנה הזה שיש לו בחינה אל הגשמות ובהינה אל בלתי גשמי, לכך אמר הקדוש ברוך הוא אם תשמור נרי שתהיה מקבל המצות ויהיה לך דביקות במצות גם השם יתברך מקבל נשמתך ויהיה לנשמתך דביקות בו :

7. Rashi

דומה לגר : נר ביתו ונר חנוכה . נר ביתו בשבת והוא עני ואין לו כדי לקנות שמן לשתי נרות: שלום ביתו . והכי אמרינן לקמן (דף כה:) ותוונת משלום נפשו זו הדלקת נר בשבת שבני ביתו מלטעריין לישב בתוך : בניס תלמידי חכמים . דכתיב (משלי ו) כי נר מלוא וטורה אור על ידי נר מלוא לשבת ותנוכה בא אור דטורה : דכתיב

16. As it states (Proverbs 6:23): *For the commandment is a lamp and the Torah is light.* By observing the commandment of kindling a lamp on Shabbos and Chanukah, one brings the light of Torah into the world (Rashi).

Our Sages tell us in *Maseches Shabbos* (23b) that one who is zealous in the *mitzva* of *mezuzah* will merit to have a beautiful home. One who is careful in observing the *mitzva* of *tzitzis* will merit to have a beautiful garment. One who is careful to make *Kiddush* on Shabbos day will merit to fill many kegs of wine. The Maharal explains that these rewards will be given in the World to Come. This leads Rav Schwab ז"ל to ask the following question. This *Gemara* teaches us that one who develops the habit of kindling Shabbos candles will be rewarded with sons who are scholars. The *Gemara* then illustrates this reward by recounting how Rav Avin used to kindle many lights in honor of the Shabbos and was thereby rewarded with two sons who became great Torah scholars. They were Rav Idi bar Avin and Rav Chiya bar Avin. Thus Rav Schwab's question is: How can the Maharal say that the reward for lighting Shabbos candles is in the next world, since having sons who are Torah scholars is clearly a reward in this world. To this Rav Schwab remarked that if one merits to have sons who are Torah scholars, one already has his עולם הבא — his reward usually saved for the world to come — right here and now.

Thus we might say that if one lights Shabbos candles in honor of the Shabbos day, which is מעין עולם הבא, "like a taste of the World to Come," one merits to be rewarded in this world with a taste of the World to Come, in the form of having sons who are Torah scholars.

This is the basis for the custom of lighting a candle for each person in the household. For we pray that each and every child in the home will develop into a Torah scholar and bring light and joy not only to their parents and their family, but to all of *Klal Yisrael*.

8. Rav Shimon Schwab (1908-1995)

Taken from The Commentators' Shabbos Rabbi Yitzchak Sender

9. Gemara Shabbos 23b

The Gemara establishes a set of preferences for the performance of certain holiday commandments:

אמר רבא רבא פשוטא לי – Rava said: It is obvious to me that if an impoverished person lacked the funds to purchase oil for kindling נר ביתו ונר חנוכה – both a Sabbath light for his house and a Chanukah light, נר ביתו ערוף משום שלום ביתו – purchasing oil for a Sabbath light for his house is preferable, on account of the peace it brings to his house.^[12] נר ביתו וקידוש היום – It is also obvious that if a pauper cannot afford to purchase both oil for a Sabbath light for his house and wine for the sanctification of the Sabbath day,^[13] נר ביתו ערוף משום שלום ביתו – purchasing oil for a Sabbath light for his house is preferable, on account of the peace it brings to his house.

10. Gemara Sota 17a

The Gemara discusses the seriousness of adultery:

איש ואשה – R' Akiva expounded: A husband and wife, נכו – if they merit it, i.e. they abstain from forbidden relations with others, שכינה ביניהן – then the Divine Presence is present between them.^[18] לא נכו – But if they do not merit it, i.e. they are unfaithful to the marriage, אש אוכלתן – then fire consumes them.^[19]

The Gemara expands this teaching:

אמר רבא – Rava said: נדאשה עדיפא מדאיש – And the wife's fire is stronger than the husband's.^[20] מאי טעמא – What is the reason? האי מצרף – Because the letters representing the fire of [the woman] are joined, והאי לא מצרף – whereas the letters representing the fire of [the man] are not joined.^[21]

11. Pirkei D'Rebbe Eliezer

As long as he was alone, the first man is referred to by the Torah as אדם. Only upon being given a wife is he called איש, and she אשה, for it is at the time of marriage that the *Shechinah* joins them. God hovers over the couple and protects them. But if they sin, He withdraws His Name, and they are rendered fire and fire and consume each other, as Scripture says of the lust for illicit relations (*Job 31:12*): *it is a fire, it shall consume until obliteration* (*Pirkei D'Rabbi Eliezer 12*).

12. Maharal – R. Yehudah Loew (1520-1609)
Chiddushei Agados

ון הדלקת נר בשבת. (כ"ה ע"ב). כתיב ותזנה משלום נפשי אנר רבי אבהו זו הדלקת נר. בשבת נשיתי טובה אמר רבי ירמיה זו בית המרחץ רבי יוחנן אמר זו רחיצת ידים ורגלים בחמין רבי יצחק נפתא אמר זו מטה נאה וכלים נאים שעליה רבי אבא אמר זו מטה מוצעת ואשה מקושטת לת"ח.

השלום כאשר יש הבדל בין הדברים. כי כאשר נקרא החושך ערב, מפני שבחושך הדברים הם מעורבים, ואין נכר זה בפני זה והם מעורבים יחד, והאור נקרא בוקר שעל ידי האור יש ביקור בין הדברים בין זה לזה. וכאשר יש בקור בין דבר לדבר, הוא השלום אשר הוא בין הדברים, [ואין אחד נכנס ומתערב בחבירו רק כל אחד בפני עצמו]. ולפיכך נקרא נר שבת שלום, כאשר האדם שובת ממלאכה ויש לו נר שבת. וזה שאמר ותזנה משלום נפשי זו הדלקת נר בשבת. כי הדלקת נר בשבת הוא עצם השלום, מצד [שהשבת מיוחד לשבייתה ושלום] כגון שאמרו בתפלת אתה אחד, מגוחת שלום ושלוח, ויש לו נר שהוא שלום זה נקרא שלום, וכאשר אין לו נר בשבת אין לו שלום, במקום שראוי שיהיה לו שלום דהיינו בשבת.

(ברכות כז:): וקדושה עליונה חופף על הארץ מאור שבת א"כ למה צריכים לנו לאור השמש ביום זה של שבת. אמנם כן צאמת דזהו רק צדד צדקה לעניים. היינו מי שהוא עני צדעת וכסיל צחושך הולך ואפילו צדעת מי שהחשיך לו ואין לו השגה לקבל אור השבת אז מזריח לו הש"י צדד צדקה אור השמש. וכמו כן מלות הדלקת נרות צדעת. דצאמת צדעת א"ל לאור הכר כי השבת הוא כולו אור וצבוא יום השבת כתמלא אז כל הבית אורה. אך הוא צא לרמז על התעוררות לתתא דהנשים המלליקין נרות צדעת משום שלום ציתם לייחד זכור ושמור והם תיקון האשה לכך היא מדלקת שתי נרות להורות על צחי זכור ושמור הכ"ל ששאלמו צדעת ונעשה יחוד וזיווג עליון. ועת זיווג התחתון הוא ג"כ צליל שבת וזה מורה על התעוררות לתתא היינו שהנוקצא מעוררת את הדכר לקבל ממנו תענוג וכ"ל:

Candle lighting brings peace to the home. Light is referred to as "peace" because it gives one the ability to differentiate between things. True peace is achieved when one element does not enter and mix in another's territory; rather, everything exists in its own right, within its own borders. For this reason morning, the time of light, is called *boker*, from the word *bikur*, to distinguish,¹ because where there is light, there exists the ability to discern between things. However, the time of darkness is called *erev*, evening, which can also mean "mixing," because at the time of darkness one cannot differentiate between things, and they mix together and lose their individual identities.

13. Ohev Yisroel (Ekev)
R. Avraham Yehoshua Heshel
Apter Rav
(1748-1812)

ייענך וירעבך ויאכלך גו'. צמדקס פליאה איתא ויענך צטורח הדכר וירעבך מטעם דגיס, ויאכלך את המן. מכאן רמז להדלקת נרות צדעת. והוא תמוה. אך בהעיר לב ושום שכל י"ל להכנה כתיב (שה"ש ח, ה) תחת התפוח עוררתך. ודרשו חז"ל צמדקס (שמ"ר א) לזה הפקוק משתעו צלדקות הנשים אשר היו צמנרים. שצדעה שהיו הולכין לשאוב מים הקצ"ה הזמין להם דגיס צתוך כדיהם ומולוכין אותן אכל צעליהן לשדה ומאכילים ומשקים אותם וכזקקים להם צין שפתים שפאמר (תהלים קח, יד) אם תשכבון גו' הרי שהיו הנשים מעוררות את צעליהן להזיווג. וכמלא אז היה התעוררות לתתא מה שהנוקצא היתה מעוררת את הדכר. והנה אמרו חז"ל (תענית ח:) שמש צדעת צדקה לעניים. וכמלא לו זה פירושו להכנה לנו צריכים כל ימי החול לאור השמש כדי להאיר לנו מתוך החשיכה. אך לעתיד לצא כתיב (ישעיה ק, יט) לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם (וירח לאור לילה) והיה לך ה' לאור עולם. א"כ צדעת שהוא מעין עוה"צ

Shabbos does not really need our lights; Shabbos itself is a source of radiance, and with the arrival of Shabbos every Jewish home is lit up with this splendor of Shabbos. Then why do we kindle Shabbos lights? The Sages tell us that "every awakening Above must be preceded by an awakening below." Hashem's blessing descends only if we take the first step. By kindling the Shabbos lights, we awaken Hashem's favor, and He will bestow His Divine Light on us.

15. Rambam

א הדלקת נר בשבת אינה רשות אם רצה מדליק ואם רצה אינו מדליק, ולא מצוה שאינו חייב לרדוף אחריה עד שיעשנה כגון עירובי חצרות או נטילת ידים לאכילה אלא חובה. ואחד אנשים ואחד נשים חייבין להיות בבתיהן נר דלוק בשבת. אפילו אין לו מה יאכל שואל על הפתחים ולוקח שמן ומדליק את הנר שזה בכלל עונג שבת. [ב] וחייב לברך קודם הדלקה ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת.

ב מותר כדרך שמברך על כל הדברים שהוא חייב בהם מדברי סופרים : ב מותר להשתמש בנר של שבת. והוא שלא יהא הדבר צריך עיון הרבה. אבל דבר שצריך לדקדק בראיתו אסור [ג] להבחינו לאור הנר גזירה שמא יטה :

הרמ"ך למטה החמיל בדברי רבנא וספיקא בדברי רבנא * אס רבנא לפסוק ברכה הלי' משמשקע התמנה עד שיכסוף התחמון והענין ולא עוד, ולא רבנא לפסוק כרבי יוחנן הלי' משורפו שני כוכבים עד שיראו שלשה, גם יש לתמוה על הרמ"ך שהביא הכל ונראה שרצה ור' יוחנן חולקין ולי'ע וי"ל שרבי יהודה אמר שמואל אמרה לתרויביהו ש"מ חד שיעורא הוא עכ"ל :

* ר' ש"ל רב יהודה אמר שמואל, וכן לקמן כה"פ.

14. Maharal Tiferes Yisroel 34

ישראל שנאמר אנכי ה' אלהיך ע"כ. ועוד יש במדרש (בראשית רבה ט"א) למטה בבית שהיא לשון ברכה ולא באל"ף שהוא לשון ארור ע"כ. והנה דברים אלו מגלים לך דברים גדולים, כי ראוי העולם שנברא בבי' וזה כי הבי"ת בפרט הוא התחלת הרבוי שהרי האל"ף אין בו רבוי ואילו הבי"ת הוא התחלת הרבוי, והוא ברכה ולפיכך מלת ברך כולם אותיות השניות שהם לשון ברכה הבי"ת באחדים הכ"ף בעשיריות הרי"ש במאות שמן השני התחלת הרבוי שהוא ברכה, וארור התחלתו באל"ף כי האל"ף הוא אחד ואין באחד רבוי שהוא ברכה, וזה שאמר כי העולם נברא בבי"ת מפני שהוא לשון ברכה ולא נברא באל"ף שהוא לשון ארור, כי בריאת עולם הוא הרבוי שהוא מן השם יתברך ראוי שיהיה נברא בבי"ת שהוא התחלת הרבוי והברכה ולא באל"ף, שהבריאה היא הברכה בעולם ואיך יהיה נברא באל"ף שאין בו ברכה כלל רק סימן ארירה, אף כי שאר האותיות יש בהן רבוי יותר מכל מקום הבי' הוא התחלת הרבוי כאשר היה בתחלת בריאת העולם התחלת הרבוי. ולפיכך השיב כי

16. Kaf Ha'Chaim

It is a great mitzvah to give tzedakah with joy before kindling the Shabbos lights. It is customary for women to place some coins in a charity box before lighting the candles. (Kitzur Shulchan Aruch 75:2) For mystical reasons it is recommended that a woman give three small coins for tzedakah.

17. Shulchan Aruch o.c. 263

נרות, וכן נהגו. האשה (א) נה * ששקחה פעם אחת להדליק, מן הדלקת כל ימיה (ו) שלשה נרות (מהרי"ל), פי יכולין להוסיף על (ח) דבר המבין נגד דבר אחר, ובלבד שלא יפחת (אשר"י וקדושי פסקת ראש השנה ריש פרק י"ט ט"ו): ב יאחד האנשים ויאחד הנשים יחייבם להיות בקמיהם נר דלוק בשבת. אפילו (ט) * אין לו (ז) מה יאכל, שואל (י) * על הפתחים ולוקח שמן ומדליק את הנר, שזה בכלל ענג שבת הוא: ג (יא) הנשים (ב) מן הנרות בו יותר, (יב) המפני שמצויות בפנין ועוסקות בצרכי (ג) הבית. ואם אין ידו משגת לקנות נר לשבת ולקדוש היום, (יג) נר שבת (ד) קודם. וכן אם אין ידו משגת לקנות נר לשבת ונר להנקה, נר שבת קודם (יד) משום שלום הבית, דאין שלום בבית בלא נר (ואם אין ידו משגת לקנות יין לקדוש ולקנות נר הנקה, עין לקמן סימן תרע"ח): ד * לא יקדים (ט) למהר להדליקו

- (1) One should take care to prepare (2) a bright light**/for Shabbos/. Some /people/ especially (3) prepare /a light with/ (4) two wicks, (5) one for zacher and one for shamor.**
 Gloss: One may (6) add /to this number/, kindling three or four lights. This, in fact, is the custom: a woman who forgets once to kindle /the Shabbos lights/, kindles (7) three lights the rest of her life.** (...) For one may add to (8) any /quantity/ that is meant to represent a particular subject /without detracting from the representation intended/; it is only required that one not subtract /from the representative quantity/. (...)
- Both men and women are obligated to have a kindled light in their homes on Shabbos.
 Even (9) one who has nothing to eat should go begging (10) from door to door** /so as to be able/ to buy oil and kindle a /Shabbos/ light — for this is part /of the mitzvah/ of making Shabbos a delight (Oneg Shabbas).
- (11) Women are more obligated in this /mitzvah than men/ (12) because they are generally at home and take care of the household needs.
 If one cannot afford to buy both a light for Shabbos and /wine for/ Kiddush, (13) the Shabbos light takes precedence. Similarly, if one cannot afford to buy both a light for Shabbos and a light for Chanukah, the Shabbos light takes precedence, (14) because /it contributes to maintaining/ peace in the home — for there can be no domestic peace without a light.

18. Shulchan Aruch

היום גדול, וכפניו ויחוד ונדלקו לצרף שבת (טו) (טו) (כא) * ט'שנדליק זכרף 'פרוף אמה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (כב) להדליק נר של שבת, אחר האיש ואחר האשה. (כג) גם פיום טוב צריף לברף 'להדליק (כד) נר של יום טוב. וקיום הכפורים בלא שבת כיש מי שאומר שלא זכרף, (כה) * וצין לקמן סימן תר"י. הג"ה. יש מי שאומר שמכרין (כו) קדם ההדלקה, ויש מי שאומר שמכרף (ז) (ז) * אחר ההדלקה (קודם סוף בטה פדלקין). וקדי שיקא עובר לעשייתו, לא יהנה ממנה עד לאחר הכרקה, ומשימין היד לפני הנר אחר ההדלקה ומכרין, ואחר כך מסלקין היד, וזה מקרי עובר לעשייה, וכן המנהג (סתר"י וייל): ו (כה) * לבחורין

5. (21) Upon kindling /the Shabbos light/ one should make the blessing: *Baruch atah Ad-onai E-loheyntu melech ha-olam asher kideshanu bemitzvosav vtzivanu (22) lehadlik neyr shel Shabbas.*** This is the same for both man and woman.
 (23) On Yom Tov, too, one must make the blessing: "... lehadlik (24) neyr shel Yom Tov."

Gloss: Some /authorities/ hold that the blessing is made (26) before the kindling.

Others hold that it is made (27) after the kindling (...), and that to satisfy the requirement of oveyr la'asiyaso (that the blessing be said immediately before the act to which it pertains) one should not derive any benefit from /the light/ until after the blessing. /For this reason/ one should place one's hand in front of the light /, blocking its light,/ after the kindling, make the blessing, and then immediately remove the hand /, exposing the light to view/. This makes /the blessing/ oveyr la'asiyah /since benefit is derived from the light immediately after the blessing/. This /latter view/ is the usual practice. (...)

19. Mishna Berura

(12) Because they are generally. Another reason is that /Woman/ extinguished the light of the world by bringing death to First Man.

However, it is meritworthy that the husband ready the lights /for kindling/. [*Kessavim*]

(יב) מפני שמוציאות. ועוד טעם, מפני שכתה נרו של עולם, שגמרה מיתה לאדם הראשון. ומפל מקום טוב שהאיש יתקן

20. Siddur

It is customary to add this prayer after lighting:

יהי רצון May it be Your will, O God my God, and God of my ancestors, to be gracious towards me [and my husband, my children, my father, and my mother] and towards all my relatives. Grant us, and all Yisrael, good and long life. Remember us for good and for blessing, and be mindful of us for deliverance and compassion. Grant us great blessings, and complete our homes, rest Your Presence among us, and grant us the privilege of bringing up children and grandchildren who are wise and understanding, God-loving, God-fearing, truthful [and trustworthy] people, holy people, who bind themselves to God. Let them illuminate the [darkness of this] world with Torah and with good deeds. [Let them attain complete mastery] in all the intricacies of serving the Creator. Please hear my plea in the merit of our matriarchs, Sarah, Rivkah, Rachel, and Leah. Illuminate our lamps [our souls] so they will never be extinguished for all eternity. Illuminate Your Presence [among us] so that we can be redeemed, Amen.

It is customary to add this prayer after lighting:

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שתחונן אותי [ואת אישי, ואת בני, ואת בנותי, ואת אבי, ואת אמי] ואת כל קרובי, ותתן לנו ולכל ישראל חיים טובים וארוכים, ותתקננו בוקרן טובה וברכה, ותתקננו בפקדת ושועה ורחמים, ותברכנו ברכות גדולות, ותשלים בתינו, ותשפן שכינתך בינינו. וקני לגדל בנים ובני חכמים ונבונים, אוהבי יי וראי אלהים, אנשי אמות, זרע קדש, בני דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא. אנה שמע את תחנותי בעת הזאת, בכות שנה וברכה רחל ולאה אמותינו, והאר עני שלא יקנה לעולם ועד, והאר פניו ונושעה. אמן.